

BOG

HUNDREDE BØRN (/BOEGER/HUNDREDE-BOERN-ROMAN)

Af Fine Gråbøl (/forfattere/fine-graaboel) (2024)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A138226123&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hundrede-boern-roman) for at anmelde

'Hundrede børn' danser tryllebindende med mystikken på kanten mellem rene og knækkede toner, barndom og ungdom, levende og døde.

ANMELDELSE

01 maj.24

(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Villadsen Ruby (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent

'Hundrede børn' danser tryllebindende med mystikken på kanten mellem rene og knækkede toner, barndom og ungdom, levende og døde. Hverken jordforbindelse eller solide fundament er en selvfølge i denne drøm af en roman, hvor engle kan forekomme.

Noget er på vej, og skal man sidde ned, når lærerne siger det, eller skal man (op)stå? Vi er i 2003, Karl er 11 snart 12 år og går i sjette klasse på en sangskole. Hver dag skaber han som andensopran noget skønt sammen med venner på en bund af traditioner, rytme, gentagelser, vilde præstationer og mystiske historier om tidligere tiders sangkorsdreng. Men puberteten er nær sammen med tvivlen, afsøgningen og visheden om forandring. Så kan man være ensom i fællesskabet? Selvfølgelig kan man det!

Elegant opbygges romanen mod en forvandling, og mystikken rejser med hele vejen mod et vægtløst fællesskab, først som en næsten umærkelig tone, siden i en utrolig solo.

En dag begynder sangskolen at hælde. Nu nedsættes et "genoprejsningsudvalg", der snart sender løsningslovene ud, imens skolevinklen bare bliver vildere. Det er rystende godt, det her!

Husk: Vi er i 2003, så var det noget med briller med lillafarvede glas og et lille hjerte af similisten, gelélys, JoJo's eller EyeQplakater?

Fine Gråbøl skriver i stemninger, melodier og summende metaforer med blikket rettet mod sangskolens drengekore på randen af stemmers overgang og sindenes samme. Intenst, men nøgternt, står der et sted: *"Drengekoret var det vigtigste kor på skolen selvom pigekoret også fandtes. (...) Vi arbejdede forskudt; for vi drenge havde en kort og voldsom blomstringstid, mens pigernes stemmer først var modne i ottende og niende klasse."*

Hvad gør det ved drengene, at nabotonen knækker, og at alt snart vil ændre sig? Hvilken stemme er den næste til at gå i overgang?

Forfatteren undersøger bydende nænsomt sammen med hovedpersonen Karl og hans venner Theo, Hüseyin, Anna og Isa. Alle går i sjette klasse i en verden langt væk, men samtidig smerteligt tæt på deres forældre, der enten ikke har tid eller overskud til deres børn. I skolen skaber de 5 et sukkesammenhold i en bås på pigetoiletet. Skjult for lærerne tegner og planlægger de, mens klistret enkroneslik og halverede stykker Stimorol Cherry indtages, og der svares på S, P eller K-spørgsmål af varierende pinlighedsgrad. Siddende dér i toiletbåsen udtænker de fem venner vejen ind i den nye verden. Porten har de allerede fundet, men overgangen kræver dyb tillid, sammenhold og grundig forberedelse... og absolut ingen voksne! Jeg er høj på sammenhold og forestillet sukkerindtag!

Så er der jo ham Karl, den vidunderligt tænsomme, tvivlende, akavede, kærlige hovedperson. Den lille, spinkle, pubertetshårløse. Imens han tænker på at trodse natur og tid, lyser hans selvopfattelse og syn på omverden og tid så flot. Han vil bare blive ved med at være kordreng og 11 år. Suk, når han halv-bestemmer sig for ikke at være sådan én, der må skille sig ud; bare være "en del af noget uden at jeg forsvandt". Suk, når han vil gøre alt for venen Theo.

Nu vil jeg drømme videre om hundrede børn.

BOGDETALJER

